

T-I-9/18

SPRAWOZDANIE**z zakresu przyjmowania, rozpatrywania
i załatwiania skarg i wniosków, dotyczących funkcjonariuszy i pracowników
Policji województwa lubuskiego
w 2017 roku**

W 2017 r. do Komendy Wojewódzkiej Policji w Gorzowie Wlkp. oraz jednostek podległych wpłynęło ogółem **375 skarg** (w analogicznym okresie roku ubiegłego - 439; spadek o **64** skargi). W okresie sprawozdawczym rozpatrzono ogółem **383 skargi** (w 2016 r. - 432; spadek o 49).

W 2017 r. wskaźnik skargowości (w odniesieniu do liczby skarg załatwionych we własnym zakresie) wyniósł 0,14 (w 2016 r. - 0,15). Z ogólnej liczby **362** skarg rozpatrzonych we własnym zakresie potwierdzono **39**, co daje wskaźnik **10,77%** (w 2016 r. – 8,54 %).

Odnosząc powyższe dane do ilości skarg potwierdzonych - wskaźnik ten kształtuje się na poziomie 0,015 skargi na 1 funkcjonariusza (w 2016 r. - 0,013).

UWAGA: Szczegółowe dane dotyczące ilości złożonych, rozpatrzonych oraz potwierdzonych skarg, jak również wysokości wskaźnika skargowości i potwierdzalności, przedstawione zostały w załącznikach do sprawozdania.

W okresie sprawozdawczym, w ramach przyjęć interesantów w sprawach skarg i wniosków, w województwie lubuskim przeprowadzono ogółem **462** rozmów (w 2016 r. - **546**), przy czym kierownicy jednostek oraz ich zastępcy przyjęli łącznie **194** osoby, tj. o 66 mniej niż w roku 2016 (260 za 2016). Z ogólnej ilości **158** rozmów - funkcjonariusze Zespołu Skarg i Wniosków Wydziału Kontroli KWP w Gorzowie Wlkp. przeprowadzili łącznie **154**, tj. 33,33% ogółu, (w 2016 r. odpowiednio – **168**; 30,8% ogółu).

Rodzaje skarg / zarzutów przyczyny ich wnoszenia

Zestawienie danych, dotyczących ogólnej liczby skarg rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym oraz załatwionych we własnym zakresie przez jednostki Policji woj. lubuskiego pozwala na stwierdzenie, iż najwięcej skarg odnotowano odpowiednio w następujących kategoriach:

- **czynności procesowe, administracyjne z ustawy o Policji i inne (kat. III)**
– 276, z czego 266 rozpatrzono we własnym zakresie (w 2016 r. – 300 i 291),
- **załatwianie skarg (kat. IV)**
– 51, rozpatrzono we własnym zakresie (w 2016 r. - 39),
- **niekulturalny stosunek do obywatela (kat. VII)**
– 21, rozpatrzono we własnym zakresie (w 2016 r. – 34),
- **niehumanitarne lub poniżające traktowanie (kat. I)**
– 17, z czego 10 rozpatrzono we własnym zakresie (w 2016 r. – 32 i 15),
- **inne (kat. VIII)**
– 7, rozpatrzono we własnym zakresie (w 2016 r. - 6 i 5),
- **postępowanie policjantów/pracowników poza służbą/pracą (kat. IX)**
– 6, z czego 4 rozpatrzono we własnym zakresie (w 2016 r. – 10 i 7),
- **naruszenie prawa do wolności (kat. II)**
– 5, z czego 3 rozpatrzono we własnym zakresie (w 2016 r. – 6 i 5),

W porównaniu do 2016 r. - w okresie sprawozdawczym stwierdzono spadek liczby złożonych skarg (z 439 na 375, tj. o 64 mniej). Natomiast liczba spraw rozpatrzonych spadła (z 432 na 383, tj. o 49).

Na przestrzeni ostatnich 5 lat ilość złożonych skarg przedstawiała się następująco :

- ✓ 2013 r. – wpłynęły 533 skargi
- ✓ 2014 r. – wpłynęły 525 skargi
- ✓ 2015 r. – wpłynęło 519 skarg
- ✓ 2016 r. – wpłynęło 439 skarg
- ✓ 2017 r. - wpłynęło 375 skarg

Z powyższego zestawienia wynika, iż w latach 2013 - 2015 liczba złożonych skarg kształtuje się na zbliżonym poziomie. W 2017 r. nastąpił znaczący spadek ilości złożonych skarg w stosunku do okresu poprzedniego, tj. o 64 skargi mniej.

Najwięcej skarg w 2017 r. - uwzględniając ilość zatrudnionych funkcjonariuszy – rozpatrzono we własnym zakresie na policjantów następujących jednostek Policji (wg wysokości wskaźnika skargowości):

✓ KPP Międzyrzecz	0,27
✓ KPP Nowa Sól	0,24
✓ KPP Strzelce Krajeńskie	0,24

Najniższy wskaźnik skargowości odnotowano natomiast w przypadku jednostek:

✓ KPP Sulęcín	0,08
✓ KWP Gorzów Wlkp.	0,04

Uwaga: wskaźnik skargowości w skali całego województwa wyniósł **0,14** (w 2016 r. – **0,15**).

W przypadku natomiast skarg potwierdzonych, w poszczególnych kategoriach ich kolejność prezentuje się następująco:

- ✓ **czynności procesowe, administracyjne, z ustawy o Policji i inne – 26,**
co stanowi **9,77 %** ogólnej ilości tej grupy skarg załatwionych we własnym zakresie
(w 2016 r. – odpowiednio 27 i 8,93 %),
- ✓ **załatwianie skarg – 12,**
co stanowi **23,52 %** ogólnej ilości tej grupy skarg załatwionych we własnym zakresie
(w 2016 r. – odpowiednio 3 i 7,69 %),
- ✓ **niekulturalny stosunek do obywatela – 1,**
co stanowi **4,74 %** ogólnej ilości tej grupy skarg załatwionych we własnym zakresie
(w 2016 r. – odpowiednio 3 i 8,82 %),

W kategoriach: nieludzkie lub poniżające traktowanie, naruszenie prawa do wolności, inne oraz postępowanie policjantów/pracowników poza służbą/pracą - nie odnotowano żadnego przypadku skargi potwierdzonej.

Odnosząc natomiast powyższe dane do poszczególnych jednostek Policji garnizonu lubuskiego stwierdzono, że najczęściej potwierdzonych skarg odnotowano w przypadku funkcjonariuszy następujących komend:

✓ KMP Gorzów Wlkp. -	17
✓ KMP Zielona Góra -	6
✓ KPP Międzyrzecz -	4
✓ KPP Strzelce Kraj. -	4

Natomiast w jednostkach Policji: KPP Słubice, KPP Sulęcín, KPP Świebodzin i KPP Wschowa – spośród wszystkich załatwionych skarg, nie odnotowano żadnego przypadku skargi potwierdzonej.

Przedstawiając jednak tę problematykę, w kontekście wysokości wskaźnika potwierdzalności skarg, kolejność ta przedstawia się w następujący sposób :

✓ KMP Gorzów Wlkp. -	21,79%
✓ KPP Strzelce Krajeńskie -	16,66%
✓ KPP Międzyrzecz -	12,90%
✓ KWP Gorzów Wlkp. -	10,52 %
✓ KMP Zielona Góra -	9,37 %
✓ KPP Żary -	7,69 %
✓ KPP Krosno Odrzańskie -	7,69 %

- ✓ KPP Nowa Sól - 5,00%
- ✓ KPP Żagań - 3,70%

Dane przedstawione w tabeli pt. „Zestawienie ogólnej liczby skarg i zarzutów zawartych w poszczególnych kategoriach, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym” (zał. nr 11), pozwalają natomiast na stwierdzenie, iż najwięcej zarzutów na funkcjonariuszy woj. lubuskiego rozpatrzono w kategoriach:

- ✓ **czynności procesowe, administracyjne, z ustawy o Policji i inne – 394**,
co stanowi 72,69% ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym (w 2016 r. – odpowiednio 405 i 66,17 %),
- ✓ **załatwianie skarg – 54**,
co stanowi 9,96% ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym (w 2016 r. – odpowiednio 42 i 6,07 %),
- ✓ **niekulturalny stosunek do obywatela – 42**
co stanowi 7,74% ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym (w 2016 r. – odpowiednio 84 i 13,72 %),
- ✓ **niehumanitarne lub poniżające traktowanie – 23**,
co stanowi 4,24% ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym (w 2016 r. – odpowiednio 40 i 6,54 %),
- ✓ **inne – 16**,
co stanowi 2,95 % ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym (w 2016 r. – odpowiednio 13 i 2,12 %),
- ✓ **naruszenie prawa do wolności – 7**,
co stanowi 1,29% ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym (w 2016 r. – odpowiednio 9 i 1,30 %),
- ✓ **postępowanie policjantów/pracowników poza służbą/pracą – 6**,
co stanowi 1,10% ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym (w 2016 r. – odpowiednio 13 i 2,12%),

Biorąc natomiast pod uwagę dane zawarte w tabeli pt. „Sposób rozpatrzenia zarzutów podnoszonych w poszczególnych kategoriach w 2017 r.” (zał. nr 2) stwierdzić należy, iż najwięcej formułowanych przez skarżących zarzutów, dotyczyło:

- ✓ **interwencji – 86**, z czego 2 potwierdzono
co stanowi 15,86% ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym (w 2016 r. – odpowiednio 82 i 4 oraz 13,39 %).

Wskazać należy, że niezmiennie od wielu lat skarżący podnoszą zarzuty związane z wykonywanymi przez policjantów czynnościami służbowymi, sprowadzające się przede wszystkim do kwestionowania samej zasadności podjęcia interwencji, jak również nie

zachowania przez policjantów określonej procedury prawnej, regulującej podjęte przez nich konkretne działania.

- ✓ **bezczynności / opieszałości – 68**, z czego **8 potwierdzono**
co stanowi **12,54 %** ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym
(w 2016 r. – odpowiednio 75 i 9 oraz 12,25 %).

Powodem wnoszenia skarg tego rodzaju jest m.in. zarzucany brak reakcji funkcjonariuszy na wnoszone zawiadomienia o popełnieniu drobniejszych przestępstw lub wykroczeń, odmowa podjęcia interwencji lub znaczne opóźnienie przy jej podejmowaniu.

Zarzuty dotyczące tej kategorii, w większości przypadków, wiążą się z błahymi zdarzeniami, które jednak w ocenie samych zainteresowanych, postrzegane są jako ich indywidualne, ważne problemy. Z tego też względu, zbyt pochopna decyzja o niepodjęciu działań - urastając do rangi osobistego problemu skarżącego - tworzy negatywną opinię o Policji, od której każdy obywatel ma prawo oczekiwać pomocy we właściwym załatwieniu jego sprawy.

- ✓ **inne – 68**, z czego **3 potwierdzono**
co stanowi **12,54%** ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym
(w 2016 r. – odpowiednio 88 i 6 oraz 14,37 %).

Najczęstsze uwagi kierowane pod adresem funkcjonariuszy z tej kategorii zarzutów dotyczą nie podania swoich danych osobowych w trakcie wykonywanych czynności służbowych.

- ✓ **czynności dochodzeniowo-śledczych – 63**, z czego **4 potwierdzono**
co stanowi **11,62 %** ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym
(w 2016 r. – odpowiednio 47 i 3 oraz 7,67 %),

W sytuacji takich zgłoszeń, na uwagę zasługuje wysoki poziom oczekiwań i aktywności osób, które chcą wyegzekwować od Policji np. odzyskanie utraconego mienia, rozwiązanie istniejącego problemu lub załatwienie swojego interesu.

Najczęstszym powodem kierowania tych zarzutów jest subiektywna opinia zainteresowanego, sprowadzająca się do negatywnej oceny czynności procesowych, wykonywanych w związku z prowadzonym postępowaniem przygotowawczym. Autorami skarg w tych przypadkach są z reguły obie strony postępowania (zdarzają się też osoby bliskie, nie będące uczestnikami postępowania). Składając skargę starają się one wpłynąć na tok tego postępowania, wnioskując głównie o:

- ✓ *wykonanie dodatkowych czynności procesowych,*
- ✓ *przyspieszenie terminu jego zakończenia,*
- ✓ *właściwe realizowanie przysługujących uprawnień,*
- ✓ *skuteczniejsze działanie w kierunku odzyskania utraconego mienia.*

Kierując skargę, jej autor niejednokrotnie nie posiada wystarczającej wiedzy na temat obowiązującej procedury prawnej, regulowanej głównie przepisami k.p.k., zarzucając Policji zaniechanie bądź niewłaściwe wykonanie czynności procesowych w przypadku, gdy faktycznie czynności takie zostały wykonane prawidłowo. Zarzucając złą wolę lub stronniczość,

kwestionuje się treść zapisów poczynionych w protokołach przesłuchania, konfrontacji czy też oględzin.

Z pewnością jednak nie można pominąć sytuacji, kiedy rzeczywiście, w wyniku pewnej rutyny lub - z drugiej strony - braku doświadczenia zawodowego, policjanci (głównie służb dochodzeniowo - śledczych), popełniają błędy, skutkujące składaniem skarg.

* * *

Reasumując powyższe wnioski należy stwierdzić, iż dane dotyczące poszczególnych kategorii skarg, jak i zarzutów (w zakresie ilości złożonych, rozpatrzonych oraz potwierdzonych spraw) - uwzględniając przyczyny powodujące ich składanie - stanowią niewątpliwie istotne źródło informacji o najczęściej popełnianych przez policjantów błędach oraz nieprawidłowych zachowaniach.

Z zaprezentowanych danych wynika, iż w znacznym stopniu winy za taki stan rzeczy należy upatrywać zarówno po stronie samego funkcjonariusza jak i jego przełożonego, jako odpowiedzialnego za nadzór nad jego pracą.

Analiza postępowań wyjaśniających, przeprowadzonych w minionym roku - w kontekście poczynionych ustaleń oraz oceny prawnej działania funkcjonariuszy Policji - pozwala na stwierdzenie, iż nadal podstawowymi źródłami i przyczynami rodzącymi skargi są:

W przypadku skarg potwierdzonych:

- ✓ *niewłaściwie wykonywane obowiązki służbowe, związane przede wszystkim z brakiem odpowiedniego nadzoru i kontroli ze strony bezpośrednich przełożonych;*
- ✓ *niedostateczna znajomość przez policjantów obowiązujących przepisów prawa, wynikająca z niewystarczającego poziomu wyszkolenia zawodowego;*
- ✓ *lekceważenie obowiązków służbowych, brak rzetelności oraz poczucia odpowiedzialności i zrozumienia służebnej roli Policji wobec społeczeństwa;*
- ✓ *brak doświadczenia zawodowego, skutkujący nieumiejętnością opanowania emocji oraz właściwego rozstrzygnięcia skomplikowanych sytuacji konfliktowych;*
- ✓ *niewłaściwe zachowanie w stosunku do obywateli, wynikające niejednokrotnie z niskiego poziomu kultury osobistej oraz bezzasadnego poczucia bezkarności.*

W przypadku skarg niepotwierdzonych:

- ✓ *niedostateczny poziom wiedzy i błędna interpretacja przepisów prawnych przez skarżących;*
- ✓ *dążenie do uniknięcia odpowiedzialności karnej za popełnione czyny poprzez pomawianie policjantów o nadużycie uprawnień;*
- ✓ *usiłowanie włączenia Policji w wyjaśnianie spraw natury cywilno-prawnej;*

- ✓ *pieniactwo, złośliwość oraz próba tzw. "zrewanżowania się" funkcjonariuszowi za podjęte przez niego działania służbowe;*
- ✓ *brak konsekwentnego i stanowczego działania policjantów w czasie podejmowania czynności służbowych.*

Przykłady potwierdzonych zarzutów

1) Interwencje (III/1)

Skarżący, będący pracownikiem ochrony, złożył skargę na sposób przeprowadzenia interwencji przez funkcjonariuszy w związku ze zgłoszoną próbą kradzieży sklepowej. W toku przeprowadzonego postępowania ustalono, iż zarówno decyzja policjanta odnośnie odstąpienia od czynności z osobą podejrzaną o czyn z art.119 § 2 KW, jak i zachowanie policjantki podczas wykonywania czynności z mężczyzną (trzymanie rąk w kieszeni, kiwanie się, śmianie itp.) były niewłaściwe, co doprowadziło do potwierdzenia zarzutów w tym zakresie.

Z treści wyjaśnień policjantów wynikało, że pracownik ochrony okazał im tylko fragmenty monitoringu, z którego nie wynikało jednoznacznie, aby mężczyzna usiłował dokonać zaboru mienia, a kierując się art. 11§4 ustawa z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks Wykroczeń, który stanowi „*Nie podlega karze za usiłowanie, kto dobrowolnie odstąpił od czynu lub zapobiegł skutkowi stanowiącemu znamię czynu zabronionego*” odstąpili od dalszych czynności zmierzających do wyciągnięcia konsekwencji prawnych wobec mężczyzny. Niemniej jednak, po dokonaniu szczegółowego przeglądu przekazanego przez skarżącego monitoringu wywnioskowano, że osoba usiłująca dokonać kradzieży odstępuje od jej dokonania po zauważeniu pracownika ochrony i trudno jest jednoznacznie stwierdzić czy odstąpiła od zamiaru kradzieży dobrowolnie. W tym zakresie należało przyjąć zawiadomienie w kierunku art. 119§2 k.w. i poddać to ocenie sądu.

2) Czynności dochodzeniowo-śledcze (III/2)

Skarżący sformułował uwagi w zakresie sposobu przeprowadzenia czynności procesowych przez funkcjonariuszy jednostki terenowej w sprawie jego pobicia przez 2 nn. mężczyzn podczas balu sylwestrowego. W toku postępowania zarzut, dot. niezabezpieczenia monitoringu z miejsca zdarzenia, uznano za potwierdzony. Ustalono bowiem, iż w dniu 5.01.2017 r. policjantka, po rozpytaniu pokrzywdzonego, skontaktowała się z panią menager lokalu z prośbą o zabezpieczenie monitoringu z balu sylwestrowego. Ponownie, z ww. panią menager kontaktował się prowadzący postępowanie policjant, jednak w dniu 10.01.2017 r. uzyskał informację, iż monitoring z nocy sylwestrowej jest niedostępny, gdyż po raz kolejny na stary zapis nadpisał się nowy. W związku z uzyskaną informacją policjant skontaktował się z informatykiem Laboratorium Kryminalistycznego KWP w Gorzowie Wlkp. (biegłym sądowym), który poinformował, iż z przyczyn technicznych odzyskanie zapisu nie jest możliwe. W toku postępowania uznano, iż policjantka, która w dniu 5.01.2017 r. kontaktowała się z panią menager lokalu nie zadała pytania w jaki sposób rejestrowany jest monitoring oraz, czy może dojść do nadpisania obrazu. W toku postępowania wskazano, że to funkcjonariusz Policji powinien osobiście dokonać zabezpieczenia nagrania z monitoringu, a nie prosić o to osobę, która może być spokrewniona ze sprawcą przestępstwa, a tym samym być zainteresowaną rozstrzygnięciem prowadzonego postępowania.

3) Postępowanie w sprawach o wykroczenia – mandatowe (III/4a)

W treści skargi matka osoby nieletniej zarzuciła policjantowi pionu przewencji, iż podczas interwencji podjętej wobec córki bezpodstawnie nałożył na nią mandat karny. W toku postępowania ustalono, iż zgodnie z *art. 8 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2015 r. poz.1094)* ukończenie przez sprawcę lat 17 jest warunkiem odpowiedzialności za wykroczenia na zasadach określonych we wskazanej ustawie, w tym za określone w *art. 97 cyt. ustawy* naruszenie przepisów o ruchu drogowym. W tym przypadku ujawniony sprawca wykroczenia miał 16 lat, w związku z czym nie było podstaw formalnych do nałożenia na dziewczynę grzywny w drodze mandatu karnego. W związku z powyższym zarzut skarżącej został potwierdzony. W toku postępowania ustalono, że zaistniała sytuacja wynikała z nieumyślnego przyjęcia przez policjanta, iż nałożenie mandatu było w tej sytuacji zasadne, gdyż w tej konkretnej sytuacji niewłaściwie zinterpretował on przepis ustalający podmiotową zdolność do ponoszenia odpowiedzialności za wykroczenie. Z policjantem przeprowadzono rozmowę dyscyplinującą. Ponadto, wystąpiono do właściwego sądu rejonowego o uchylenie mandatu, co ww. organ uwzględnił.

4) Postępowanie w sprawach o wykroczenia – pozostałe (III/4b)

Skarżący w swojej korespondencji, wśród sformułowanych pod adresem funkcjonariuszy Policji zarzutów, wskazał na brak pouczenia go o możliwości składania wniosków dowodowych w toczącej się sprawie o wykroczenie. W toku przeprowadzonego postępowania ustalono, iż policjanci pouczyli kierującego o przysługujących mu prawach, o czym świadczy podpis skarżącego widniejący na egzemplarzu notatki urzędowej, zawierającej pouczenia o treści *art. 54 § 7 k.p.w.*, *art. 4 § 1 i 2 k.p.w.* oraz *38 § 2 k.p.w.* Niemniej jednak egzemplarz ten nie zawierał pouczenia o treści *art. 54 § 6 k.p.w.*, z którego dyspozycji wynika, iż należy pouczyć osobę, co do której istnieje uzasadniona podstawa do sporządzenia przeciwko niej wniosku o ukaranie o prawie do odmowy złożenia wyjaśnień oraz zgłaszania wniosków dowodowych. Ponadto, skarżący nie otrzymał pouczenia na piśmie, został z nim jedynie zapoznany. Wobec powyższego zarzut, dot. braku pouczenia uznano za potwierdzony.

5) Kontrola drogowa (III/5)

W toku postępowania stwierdzono, iż funkcjonariuszka w wydany pokwitowaniu- karta Mrd-4, nie dokonała zapisu w zakresie uwag o warunkach użytkowania pojazdu. Zgodnie z treścią *art. 132 ust 2 PRD „w razie zatrzymania dowodu rejestracyjnego (pozwolenia czasowego), policjant wydaje kierowcy pokwitowanie. Może on zezwolić na używanie pojazdu przez czas nieprzekraczający 7 dni, określając warunki tego używania w pokwitowaniu (...).* Policjantka, będąc zobowiązana przepisem prawa do czynności polegającej na określeniu warunków używania dopuszczonego na okres 3 dni pojazdu, nie dopełniła powyższej czynności.

6) Bezczynność, opieszałość (III/7)

Skarżący zarzucił dyżurnemu jednego z komisariatów, iż pomimo przyjęcia telefonicznego zgłoszenia, dotyczącego spalania śmieci, nie skierował na miejsce patrolu Policji. Ww. dzwonił do jednostki trzykrotnie w ciągu jednego dnia. Na podstawie zebranego materiału ustalono, iż funkcjonariusz, po przyjęciu zgłoszenia, nie zainicjował właściwych działań przez będące w jego dyspozycji patrole. Analizując zachowanie funkcjonariusza obsługującego stanowisko

kierowania ustalono, że odnotował on zgłoszenie w SWD, dokonując niewłaściwego wpisu w zakresie okoliczności zgłaszanej interwencji. Ww., pomimo dysponowania patrolem, nie skierował go na miejsce zgłoszonej interwencji. Posiadając wiedzę z zakresu dostępnych sił i środków zbagatelizował zgłoszenie, czym naruszył obowiązek podjęcia interwencji wynikający z *Zarządzenia nr 1173 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 2004 roku w sprawie organizacji służby dyżurnej w jednostkach organizacyjnych Policji*. Wobec powyższego zarzut bezczynności dyżurnego uznano za potwierdzony. Z dyżurnym przeprowadzono rozmowę dyscyplinującą.

7) Inne (III/10)

Skarżący zarzucił funkcjonariuszom wykonującym konwój, iż po zakończonych czynnościach z jego udziałem nie przekazali jego rzeczy osobistych do celi aresztu śledczego. W toku postępowania ustalono, że zgodnie z §9 ust.1 pkt 6 *Zarządzenia nr 360 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie metod i form wykonywania przez policjantów konwojów i doprowadzeń (z późn. zm.)* dowódca konwoju odpowiada za przebieg i sposób wykonania konwoju, w szczególności: nadzoruje przemieszczanie depozytów zastrzeżonych oraz pokwitowanie ich przejęcia przy przekazywaniu osób konwojowanych. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego skargę uznano za zasadną. Zaistniała sytuacja wynikała z faktu, iż najczęściej konwoje osób na rozprawy sądowe są wykonywane pod presją czasu oraz nie są to konwoje wieloosobowe. Osoba odpowiedzialna za depozyt zastrzeżony zapomniała (w natłoku zadań służbowych) o zabezpieczonej zapalnicze, lufce oraz papierosach, należących do skarżącego. Policjant nie wypełnił ciążącego na nim obowiązku wynikającego z ww. przepisu *Zarządzenia*, niemniej jednak nie było to działanie celowe policjanta, a wynik jego niedopatrzenia. Z policjantem przeprowadzono rozmowę instruktazową.

8) Załatwianie skarg (IV/3)

Skarżący zarzucił, iż w związku ze złożoną w jednostce terenowej skargą nie otrzymał odpowiedzi na wszystkie stawiane w skardze zarzuty, które dot. m.in. nękania i mszczenia się „za kilkakrotne ciąганie po sądach”, składanie przed sądem fałszywych zeznań, ukaranie mandatem karnym i niezapropowanie pouczenia, zarzucanie ww. że jest pijany, niezrozumiałe podanie danych przez drugiego policjanta oraz niepodanie powodów i podstawy prawnej kontroli. Ww. podał także, iż w trakcie kontroli drogowej trwającej ok. 30 minut policjanci grzali się w uruchomionym aucie, on natomiast marzył w swoim. Prowadzący postępowanie skargowe w udzielonej skarżącemu odpowiedzi wskazał na uzasadniony sposób przeprowadzenia czynności służbowych przez policjantów, uznając skargę za niepotwierdzoną. W żaden sposób nie odniósł się natomiast do pozostałych podnoszonych przez skarżącego kwestii. Wobec powyższego KWP uznało zarzut, dot. nierzetelnego rozpatrzenia skargi za zasadny.

9) Niekulturalny stosunek do obywatela (VII)

Skarżąca zarzuciła dyżurnemu jednostki niewłaściwe zachowanie podczas rozmowy telefonicznej. Kobieta opowiedziała policjantowi sytuację, iż syn zabrał jej pieniądze, a od rana nie ma go w szkole. Poinformowała dyżurnego, że sprawdziła miejsce, w którym mógł przebywać syn, ale go nie odnalazła. Zapytała policjanta, o której godzinie może być wdrożona procedura, dotycząca poszukiwania syna, na co policjant nic nie odpowiedział, stwierdzając

jedynie, że Policja ma ważniejsze problemy. Ponadto, z treści skargi wynikało, iż ww. nie dał kobiecie dojść do słowa. Na koniec rozmowy powiedział, iż nie ma życzenia już z nią rozmawiać, a rozmowę zakończył słowami: do widzenia, po czym rozłączył się. Ww. dalej sama szukałam syna. W godzinach popołudniowych skarżąca osobiście przysłała do komendy, gdzie służbę pełnił ten sam policjant. W trakcie rozmowy ww. powiedział do niej, cyt. „a to pani z tymi problemami wychowawczymi”, po czym nakazał jej czekać. Ponadto, dyżurny podczas obsługi innych interesantów (tj. kobiety i mężczyzny, przebywających w punkcie obsługi) formułował uwagi na temat skarżącej, informując m.in. „a ta pani czeka bo ma problemy wychowawcze z synem”. Ww. zachowanie policjanta uznano za niewłaściwe, wobec czego zarzut skarżącej potwierdzono. Z uwagi na popełnione przez funkcjonariusza przewinienie dyscyplinarne wobec ww. wszczęto postępowanie dyscyplinarne.

Skargi dotyczące dyskryminacji, kobiet i dzieci

Z analizy danych skargowych za 2017 r. wynika, iż spośród ogółu **542** sformułowanych zarzutów, **173** dotyczyło działań Policji podejmowanych wobec **kobiet**, a **3** odnosiły się do **dziecka**.

UWAGA: Szczegółowe dane dotyczące liczby zarzutów odnoszących się do kobiet i dzieci, przedstawione zostały w tabeli pt. *„Zestawienie liczby zarzutów dotyczących działań Policji podejmowanych wobec kobiet i dzieci”* (zał. nr 12).

Odnosząc się natomiast do skarg, w treści których podnoszono zarzut dyskryminacji, to z danych statystycznych wynika, iż w 2017 r. nie odnotowano takiego przypadku (w 2016 – nie odnotowano).

* * *

W 2017 r. do jednostek Policji nie wpłynął żaden wniosek, dotyczący ładu, porządku i bezpieczeństwa publicznego (w 2016 r. – 3 wnioski).

Niezależnie od skarg i wniosków, rozpatrywano również **listy od obywateli**. Przykładowo - do KWP w Gorzowie Wlkp. w 2017 r. wpłynęło ogółem **211 listów** (219 - w 2016 r.), których głównym tematem były przede wszystkim:

- ✓ *prośby o udzielenie informacji;*
- ✓ *prośby o udzielenie pomocy w załatwieniu spraw indywidualnych;*
- ✓ *informacje dotyczące popełniania przestępstw i wykroczeń;*
- ✓ *zagadnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego;*
- ✓ *inne sprawy.*

Listy te w większości przypadków przesyłane były do właściwych jednostek Policji w terenie, do wiadomości lub podjęcia niezbędnych działań. Niemniej jednak, **54** z nich zostały wyjaśnione przez funkcjonariuszy Wydziału Kontroli (tj. **25,59%** ogółu złożonych), a w 2016 r. – 62 (stanowiło to 28,31% ogółu zgłoszonych spraw).

Przyjmowanie interesantów w sprawach skarg i wniosków oraz problemy poruszane

w rozmowach

W 2017 r. kierownictwo Komendy Wojewódzkiej Policji w Gorzowie Wlkp. oraz funkcjonariusze Zespołu Skarg i Wniosków Wydziału Kontroli KWP przyjęli łącznie **158** interesantów w ramach skarg i wniosków (**184** - w 2016 r.) – Zał. nr 3.

W jednostkach terenowych dane te przedstawiały się natomiast następująco: **304** - ogółem, z czego - **190** osoby zostały przyjęte przez kierownictwo jednostek (w 2016 r. - analogicznie 362 i 244).

Wszystkie jednostki organizacyjne Policji woj. lubuskiego w 2016 r. przyjęły natomiast ogółem – **462** osoby, w tym - kierownictwo – **194** (w **2016 r.** analogicznie **546, 260**).

W zestawieniu tabelarycznym powyższe dane przedstawiają się w następujący sposób:

L.P	OKRES	OGÓŁEM	LICZBA PRZYJĘTYCH INTERESANTÓW
	SPRAWOZDAWCZY		W TYM: PRZEZ KIEROWNICTWO JEDNOSTEK
	2013 r.	638	296
	2014 r.	568	283
	2015 r.	619	272
	2016 r.	546	260
	2017 r.	462	194

Z powyższego zestawienia wynika, iż liczba interesantów przyjętych w jednostkach organizacyjnych Policji garnizonu lubuskiego w 2017 roku spadła o 84 osoby w stosunku do roku 2016.

Procedura przyjmowania interesantów w jednostkach woj. lubuskiego jest od wielu lat zgodna z obowiązującymi w tym zakresie przepisami i nie zmieniła się na przestrzeni ostatniego roku. Kierownicy komend oraz komisariatów nadal przyjmują te osoby codziennie bądź w wyznaczonych dniach, zaś stosowne informacje w tym zakresie znajdują się w widocznym miejscu budynku jednostek Policji, jak również na posiadanych stronach internetowych. Istnieje także możliwość komunikowania się obywateli z Policją za pośrednictwem poczty elektronicznej.

Zgodnie natomiast z § 4 Regulaminu Komendy Wojewódzkiej Policji Gorzowie Wlkp. z dnia 31 sierpnia 2014 r. (z późn. zm.), Komendant Wojewódzki Policji w Gorzowie Wlkp., bądź wyznaczony przez niego Zastępca przyjmują interesantów w sprawach skarg i wniosków w poniedziałki od godziny 10:00 do godziny 18:00, a policjanci z Wydziału Kontroli w poniedziałki od godz. 7:30 do godz. 18:00 oraz w pozostałe dni robocze od godziny 7:30 do godziny 15:30.

Tematem rozmów, przeprowadzanych z interesantami były uwagi o charakterze skarg na postępowanie policjantów. Przykładem minionych lat, najczęściej zgłaszanymi problemami były

sprawy dotyczące:

- ✓ *niewłaściwego zachowania się policjanta w czasie wykonywania czynności służbowych,*
- ✓ *sposobu przeprowadzenia interwencji,*
- ✓ *niesłusznego uznania winnym spowodowania kolizji drogowej; wśród tej grupy były osoby wnoszące o anulowanie mandatu,*
- ✓ *konfliktów sąsiedzkich i rodzinnych,*
- ✓ *sposobu załatwienia poprzednich skarg oraz terminów obowiązujących przy ich wyjaśnianiu.*

Należy również podkreślić, iż dość liczną grupę interesantów stanowiły – zgłaszające się wielokrotnie – osoby z różnymi zaburzeniami psychicznymi, którym Policja nie jest w stanie pomóc zgodnie z ich oczekiwaniami.

W toku prowadzonych rozmów (w tym - również telefonicznych) interesantów każdorazowo pouczano o możliwości złożenia skargi w przypadku uznania, iż dotychczasowe ustalenia nie są dla nich wystarczająco satysfakcjonujące.

W każdej sytuacji wymagającej bezpośredniej interwencji kontaktowano się telefonicznie z właściwą jednostką w terenie, celem skonfrontowania danych przekazanych przez interesanta ze stanem faktycznym. Udzielano również wyjaśnień oraz porad.

W większości przypadków zgłaszane informacje nie znajdowały swego potwierdzenia, co głównie wiąże się z nieznanomością przez te osoby przepisów prawa, jak również subiektywnym poczuciem krzywdy wyrządzonej rzekomo przez policjanta.

W ramach przyjęć interesantów uzyskiwano także informacje, dotyczące popełniania przestępstw i wykroczeń. Sygnały te kierowano do właściwych merytorycznie jednostek Policji.

W celu właściwej realizacji ustawowych zadań Policji oraz zapewnienia jej sprawnego działania, ukierunkowanego na wzrost zaufania społecznego, w garnizonie lubuskim funkcjonuje „Telefon Zaufania” (służący głównie do przyjmowania informacji o przestępstwach i ich sprawcach).

Ocena przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg oraz wniosków

Za prawdopodobną przyczynę składania skarg, uznać należy m.in.:

- ✓ *wzrost świadomości prawnej obywateli i możliwości składania skarg, odwołań, zażaleń oraz dochodzenia własnych racji przed różnymi organami i instytucjami,*
- ✓ *błędna interpretacja przepisów prawnych przez skarżących;*
- ✓ *dążenie do uniknięcia odpowiedzialności karnej za popełnione czyny;*

Niemniej jednak, z roku na rok zauważalna jest poprawa poziomu prowadzonych postępowań wyjaśniających przez jednostki Policji szczebla miejskiego i powiatowego. Nie zmienia to faktu, iż jakość prowadzonych postępowań jest nadal zróżnicowana.

Praktyka utwierdza w przekonaniu, iż dobre wyniki są osiąganego w tych jednostkach, w których kierownicy dużą uwagę poświęcają problematyce skargowej oraz właściwym osobom powierzyli rolę tzw. *koordynatorów skargowych*.

W roku 2017 nastąpił spadek ilości skargi w stosunku do roku ubiegłego.

Odnosząc się natomiast do terminowości załatwiania spraw stwierdzić należy, iż zdecydowana większość postępowań kończona była w terminie jednego miesiąca, tj. zgodnie z wymogiem określonym w art. 237 § 1 k.p.k. Stwierdzano również przypadki wyjaśniania skarg w terminie dłuższym od określonego w ww. artykule, przy czym każdorazowo pisemnie poinformowano skarżącego o niezakończonym sprawie w ustawowym terminie, wyznaczając jednocześnie nowy termin. Każda zwłoka w załatwieniu sprawy, spowodowana była koniecznością przeprowadzenia dodatkowych czynności, pozwalających na rzetelne wyjaśnienie kierowanych zarzutów. Ponadto, konieczność przedłużenia terminu załatwienia sprawy wynikała z długiego czasu oczekiwania na dokumentację z czynności przeprowadzonych przez inny organ.

W 2017 roku na terenie województwa lubuskiego odnotowano **25 spraw, w których przedłużono termin ich załatwienia** (szczegółowe informacje, z podziałem na jednostki Policji, zawiera załącznik nr 14 do sprawozdania). W 2016 r. instytucję przedłużenia terminu załatwienia skargi zastosowano w przypadku 60 spraw.

Niemniej jednak, w zakresie terminowości załatwiania skarg przez podległe jednostki **nie odnotowano tzw. spraw przeterminowanych**. Ponadto, w omawianym okresie **nie odnotowano skarg przeterminowanych w zakresie nadania sprawie biegu**.

Zadania realizowane przez Zespół Skarg i Wniosków Wydziału Kontroli KWP w Gorzowie Wlkp.

W 2017 r. funkcjonariusze Zespołu Skarg i Wniosków Wydziału Kontroli Komendy Wojewódzkiej Policji w Gorzowie Wlkp., przeprowadzili 4 kontrole w trybie zwykłym z zakresu problematyki skargowej, dokonując oceny prawidłowości realizowania tego zagadnienia za okres 2016 roku przez:

- Komendę Powiatową Policji w Nowej Soli
- Komendę Powiatową Policji w Strzelcach Krajeńskich
- Komendę Powiatową Policji w Świebodzinie
- Komendę Powiatową Policji w Żarach

W trakcie kontroli oceniano prawidłowość stosowania przepisów obowiązujących w zakresie organizacji przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków, realizację wniosków wynikających z przeprowadzonych postępowań skargowych, nadzór przełożonych nad problematyką skargową, wykorzystanie zebranych materiałów oraz dokonanych ustaleń do podwyższenia poziomu funkcjonowania jednostki i indywidualnego wykonywania zadań służbowych. Poddano również sprawdzeniu wykonanie wniosków pokontrolnych, sformułowanych w wyniku poprzednich kontroli.

Wyniki przeprowadzonych kontroli pozwalają na stwierdzenie, iż na przestrzeni ostatnich lat nastąpiła zdecydowana poprawa poziomu prowadzonych postępowań skargowych, szczególnie w zakresie merytorycznego wyjaśniania zarzutów podnoszonych w skargach, oceny prawnej czynności podejmowanych przez funkcjonariuszy stanowiących podmiot sprawy,

gromadzonego materiału dowodowego, jak również formalnego dokumentowania wykonanych czynności.

Niemniej jednak stwierdzono nieprawidłowości i uchybienia, które w głównej mierze sprowadzały się do następujących kwestii:

- ✓ *nieprzestrzegania terminów do załatwiania skarg określonych w k.p.a., wynikającego m.in. z nieterminowego przekazywania pism do ekspedycji;*
- ✓ *zbędnego zastosowania w odpowiedziach kierowanych do skarżących pouczenia o treści art. 239 k.p.a.;*
- ✓ *braku odniesienia się funkcjonariusza będącego podmiotem skargi do postawionych w skardze zarzutów;*
- ✓ *braku uzasadnienia prawnego w odpowiedzi kierowanej do skarżącego;*
- ✓ *niezgodności zapisów w Rejestrze skarg i wniosków ze stanem faktycznym.*

Podkreślić przy tym należy, iż ww. uchybienia nie miały wpływu na merytoryczny sposób załatwienia poszczególnych zarzutów. Niemniej jednak, kierowników kontrolowanych jednostek zobowiązano do wzmożenia skutecznego nadzoru nad procedurą prowadzonych postępowań skargowych (głównie w zakresie stwierdzonych nieprawidłowości).

Przykładem minionych lat, dążąc do podniesienia poziomu prowadzonych postępowań wyjaśniających, Wydział Kontroli KWP Gorzów Wlkp. pozostawiał do własnego wyjaśnienia skargi zawierające w swej treści poważniejsze zarzuty. Ponadto - w przypadku nadsyłania przez skarżącego do wiadomości KWP kopii skargi, wyjaśnianej przez jednostkę w terenie, prowadzone w tej sprawie postępowanie było każdorazowo nadzorowane przez pracownika Wydziału Kontroli.

Wzorem lat ubiegłych - w kwestiach wątpliwych - zwracano się o zaopiniowanie sprawy do specjalistycznej komórki (Zespół ds. Prawnych KWP w Gorzowie Wlkp.), której stanowisko miało wpływ na merytoryczne rozstrzygnięcie skargi.

Funkcjonariusze Zespołu Skarg i Wniosków Wydziału Kontroli KWP w Gorzowie Wlkp. w 2017 roku przeprowadzili **łącznie 51 postępowań skargowych** na policjantów tut. jednostki oraz jednostek woj. lubuskiego (w 2016 r. – 78).

Na podstawie materiałów zgromadzonych w toku przeprowadzonych postępowań oraz w ramach sprawowanego nadzoru Wydział Kontroli KWP skierował w sumie **27 wystąpień** (w 2016 r. – **21**) do kierowników poszczególnych jednostek lub komórek organizacyjnych tut. Komendy. Ich treść zawierała uwagi dot. merytorycznego, jak i formalnego wyjaśnienia danej skargi, prawidłowości oceny dokonanego materiału, lecz również przypomnienie obowiązujących przepisów prawa, regulujących podjęte przez policjantów działania.

Bieżąca analiza materiałów kończących postępowania wyjaśniające, przesyłanych do

wiadomości KWP (w przypadku skarg własnych jednostek) stanowiła również podstawę do instruktażu osób nadzorujących problematykę skargową, w razie stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie merytorycznego lub formalnego wyjaśnienia skargi. W zależności od wagi stwierdzonych uchybień, instruktaż taki odbywał się niezwłocznie w formie rozmów telefonicznych lub w formie pisemnej.

Ponadto, działając zgodnie z treścią art. 259 k.p.a. w 2017 roku funkcjonariusze Zespołu Skarg i Wniosków Wydziału Kontroli KWP w Gorzowie Wlkp. sporządzili okresowe oceny przyjmowania i załatwiania skarg i wniosków przez podległe jednostki terenowe, tj. **KPP Słubice, KPP Żagań, KPP Wschowa i KMP Zielona Góra.**

Na uwagę zasługuje również fakt, iż poza wyżej wymienionymi działaniami Wydział Kontroli przygotował, w związku ze skargami ponownymi skierowanymi do Komendy Głównej Policji, także 4 stanowiska w przedmiotowych sprawach (11 – w roku 2016).

Sposób wykorzystania wniosków wynikających ze skarg potwierdzonych, w celu podniesienia jakości służby policjantów / jednostek Policji

Podkreślić należy, iż niezależnie od przedmiotu, skargi każdorazowo traktowane są jako potencjalne źródło informacji o istotnych nieprawidłowościach w funkcjonowaniu jednostek oraz codziennej pracy policjantów i stanowią jedną z form oceny działalności danej jednostki Policji.

Uwzględniając powyższe - wzorem lat ubiegłych podejmowane były następujące działania zmierzające do zapobieżenia oraz zmniejszenia ilości skarg potwierdzonych:

- ✓ *w jednostkach terenowych problematyka skargowa poruszana była w toku okresowych szkoleń funkcjonariuszy lub podczas odpraw do służby;*
- ✓ *w uzasadnionych przypadkach (również w razie nie potwierdzenia podnoszonych zarzutów) wnioskowano o omówienie przedmiotowej sprawy z funkcjonariuszami danego pionu, celem wytknięcia stwierdzonych uchybień jak też przypomnienia prawidłowej procedury, zgodnej z obowiązującym stanem prawnym;*
- ✓ *w każdym przypadku potwierdzenia skargi, do właściwego kierownika jednostki kierowano wystąpienie, z poleceniem realizacji wniosków końcowych sprawozdania (o sposobie ich wykonania pisemnie informowano Wydział Kontroli KWP).*

W jednostkach terenowych woj. lubuskiego w 2016 r. wskutek przeprowadzonych postępowań wyjaśniających w sprawach skarg w 31 przypadkach przeprowadzono z policjantami rozmowy o charakterze instruktażowo-szkoleniowym (w 2016 r. – w 14 przypadkach) oraz 7 rozmów dyscyplinujących. Ponadto, w omawianym okresie wszystkie jednostki woj. lubuskiego sporządziły łącznie 54 wystąpienia (w 2016 r. – 67).

Sposób realizacji wniosków i zaleceń wynikających z Analizy przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków w Policji w 2015 r.

Mając na uwadze wnioski i zalecenia wynikające z Analizy (...) za 2016 rok stwierdzić należy, iż kierownicy jednostek Policji w różnym stopniu monitorowali tryb i zasady

przyjmowania, rozpatrywania i załatwienia skarg i wniosków w kierowanych przez siebie komendach.

W każdej jednostce Policji garnizonu lubuskiego wyznaczony jest tzw. *koordynator skargowy* (przeszkolony przez funkcjonariuszy Zespołu Skarg i Wniosków Wydziału Kontroli KWP w Gorzowie Wlkp.), posiadający właściwą wiedzę i kwalifikacje do sprawowania merytorycznego nadzoru nad problematyką skargową.

W 2017 r. kontynuowano praktykę obejmowania bezpośrednim nadzorem lub przejmowania do bezpośredniego wyjaśnienia przez Zespół Skarg i Wniosków Wydziału Kontroli KWP w Gorzowie Wlkp. bardziej skomplikowanych skarg.

Prezentowano także, w trakcie narad kadry kierowniczej tut. KWP z udziałem Komendantów jednostek terenowych, analizę problematyki skargowej w celu eliminacji uchybień i nieprawidłowości, a także przyczyn rodzących skargi.

Zasadą jest przekazywanie do oceny prokuratury spraw, zawierających elementy niezgodnego z prawem działania policjantów oraz budzące wątpliwości co do trybu ich rozpatrywania. Ponadto zwiększono nadzór nad skargami z kat. I i II, o których informacje systematycznie przekazywane są do KWP w Gorzowie Wlkp.

Przeprowadzono również kontrole organizacji przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków oraz niezwłocznie reagowano na stwierdzone uchybienia w czynnościach podejmowanych przez funkcjonariuszy, o czym pisano na poprzednich stronach niniejszego opracowania.

Ponadto w 2017 roku przeprowadzono szkolenie na temat *Wybranych zagadnień problematyki skargowej w Policji*, w których udział wzięli funkcjonariusze odpowiedzialni za nadzór nad problematyką skargową w jednostkach podległych.

Wnioski i zalecenia wynikające z analizy skarg

Dążąc do dalszego podnoszenia poziomu pełnionej służby przez funkcjonariuszy garnizonu lubuskiego, Wydział Kontroli Komendy Wojewódzkiej Policji w Gorzowie Wlkp. nadal prowadzić będzie bieżące działania, polegające na:

- ✓ **doskonaleniu** procedury prowadzonych postępowań wyjaśniających, celem rzetelnego, obiektywnego i terminowego rozpatrywania skarg, jak również gromadzenia pełnego materiału dowodowego;
- ✓ **przyjmowaniu** do bezpośredniego wyjaśniania skarg o dużym stopniu zawartości lub ciężarze gatunkowym;
- ✓ **kontynuowaniu** pracy szkoleniowej, z wykorzystaniem wniosków wynikających z przeprowadzanych postępowań wyjaśniających, z jednoczesnym niezwłocznym reagowaniem wobec policjantów winnych stwierdzonych uchybień;

- ✓ *inspirowaniu funkcjonariuszy zajmujących się w terenie problematyką skargową do systematycznego podejmowania działań profilaktycznych, mających na celu dalsze zmniejszenie ilości oraz potwierdzalności składanych skarg;*
- ✓ *okresowej kontroli podległych jednostek, umożliwiającej sprawowanie bieżącego nadzoru nad organizacją przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg.*

Wnioski końcowe:

1/ Zobowiązać komendantów miejskich i powiatowych Policji woj. lubuskiego oraz Dowódcę SPPP w Gorzowie Wlkp. do:

- ✓ *wykorzystania wniosków wynikających z niniejszej analizy w toku szkoleń, organizowanych dla podległych funkcjonariuszy;*
- ✓ *wzmocnienia skutecznego nadzoru nad poziomem prowadzonych postępowań wyjaśniających;*
- ✓ *omówienia problematyki skargowej za 2017 r. podczas narad i odpraw, zorganizowanych w kierowanej jednostce, ze zwróceniem uwagi na przyczyny i źródła składania skarg oraz ich potwierdzania.*

O sposobie realizacji powyższego wniosku kierownicy w/wym. jednostek pisemnie poinformują Komendanta Wojewódzkiego Policji w Gorzowie Wlkp. - za pośrednictwem tut. Wydziału Kontroli - niezwłocznie po jego wykonaniu.

2/ Z treścią niniejszego opracowania zapoznać Pełnomocnika Komendanta Wojewódzkiego Policji w Gorzowie Wlkp. ds. Ochrony Praw Człowieka.

Integralną część analizy stanowi 14 załączników

AKCEPTUJĘ:

Wykonano w 2 egz.

Egz. nr 1 - Wydział Skarg i Wniosków Biura Kontroli
Komendy Głównej Policji
Egz. nr 2 - Wydział Kontroli
KWP w Gorzowie Wlkp.
Opr./Wyk. A.K.

Powielono i rozesłano e-mailem wg rozdzielnika.